

Божиято СЛОВО

ГОДИНА XXV, БРОЙ 01 (238) • 2015 година

ISSN 08615519

цена 0,30 лв.

Ключовете на небесното царство

В новия брой четете за:

- *Благодарителност,* стр. 8-9
- *Свидетелства,* стр. 3
- *Почуване до
Вършеи,* стр. 6
- *Не позволявай...*
Е. Томев, стр. 10
- *Не бой се...*
В. Златанов стр. 11
- *За децата,* стр. 5

„А Исус, като дойде в околностите на Кесария Филипова, попита учениците Си, казвайки: Според както казват хората, Човешкият Син Кой е? А те рекоха: Едни казват, че е Иоан Кръстител; други пък - Илия; а други - Еремия, или един от пророците. Казва им: Но според както вие казвате, Кой съм Аз? Симон Петър в отговор рече: Ти си Христос, Син на живия Бог. Исус в отговор му каза: Блажен си, Симоне, сине Ионов, защото плът и кръв не са ти открили това, но Отец Ми, Който е на небесата. Пък и Аз ти казвам, че ти си Петър и на тая канара ще съградя Моята църква; и портите на ада няма да ѝ надделят. Ще ти дам ключовете на небесното царство; и каквото вържеш на земята, ще бъде вързано на небесата, а каквото

развържеш на земята, ще бъде развързано на небесата.“

(Мат. 16:13-19)

Всички хора, които познавам, имат мнение за Исус. Той е личност, която винаги е предизвиквала дебати. Със самото си раждане Той вече създава смут и гняв; радост и преклонение. През дните на земно служение има врагове и последователи; яростни противници и поклонници. Въпреки това Той не се впечатлява особено от мнението на фарисеите и духовните водачи за Себе си. Господ не си прави „селфита“. Той не се прехласва от човешките хвалби към Него. Точно поради това въпросът на Исус : Според както казват хората, Човешкият Син Кой е? звучи странно. Той знае всяко едно сърце. На едно място се казва: „Но Исус не им се доверява-

прод. на стр. 2 ↗

↪ продължава от стр. 1

ше, защото познаваше всичките човеци, и защото Той нямаше нужда да Му свидетелствува някой за човека, понеже сам знаеше що има в човека.“

Исус попита учениците за мнението на обществото за Него, но веднага след това попита учениците за тяхното отношение и мнение. Исус знае, че живеем в общество, което до голяма степен формира мнението ни за различни събития и личности. Затова Той зададе въпрос към своите ученици: Но според както вие казвате, Кой съм аз? Дали общественото мнение е водещо за мнението на учениците за техния Учител, или пък те са успели да осъзнаят нещо, което хората, не успяваха да видят.

Откровението на Петър, което беше получил от Бога, имаше огромна важност за бъдещото развитие на Божието дело на земята – църквата. Мненията за Неговата личност може да са многообразни и противоречиви, но само откровението за Исус като Божий Син може да даде специален достъп до Небесното царство. Универсализма (учение, че всички пътища водят към Бога) не намира разлика между Исус, Мохамед, Буда, и другите религиозни учители. Това е все едно да човек да твърди, че с всеки ключ, който се намери в джоба си, може да отвори входната врата на апартамента, или че всички пътища водят до една и съща крайна цел. Изказването на Петър: „Ти си Христос, Син на живия Бог“ не е неопределено и мистично предположение за това кой е Исус. Това твърдение е революционно за един евреин. Това, което Петър казва, че Исус е Христос, според пророците означаваше, че Той е очакваният Спасител и единствената надежда хората да се свържат с Бога. Твърдението, че Той е Син на живия Бог беше още по-смело изказване, защото той беше обучаван цял живот, че няма никой подобен на Бога. За това твърдение е необходимо откровение. То не може да бъде формирано от теологични постановки или сборно от мнения на различни хора. Частичното разбиране и

приемане на личността и характера на Исус не дават възможност на Божиите обещания да действат в живота ни. Както определената подредба и размер на каналите и зъбетата на ключа го правя уникален и способен да отключи една врата, така и само определено отношение и познаване на Исус, а именно като Божий Син, може да отключи обещанията на Небесното царство.

Какъв е отговора на Господ по повод на това откровение?

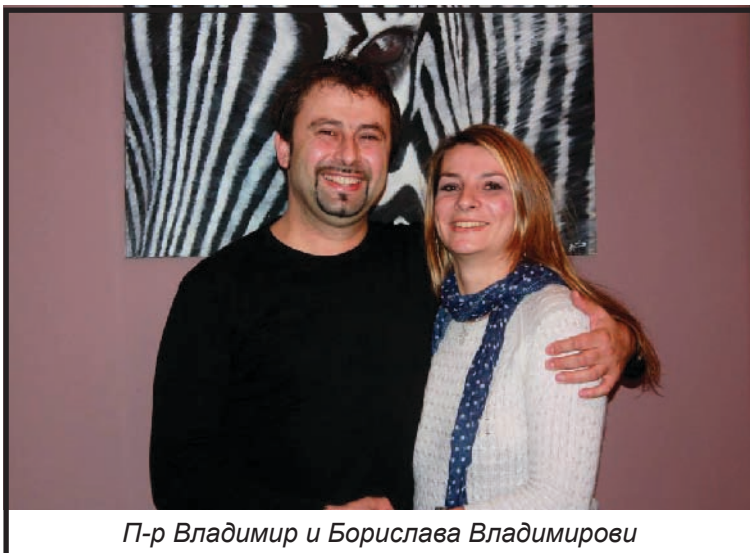
От невидимото към видимото

От Библейския разказ за сътворението знаем, че за да се случи нещо във видимия (материалния) свят, трябва да бъде издадена заповед в невидимия (духовния) свят. Когато Бог твореше, Той изговаряше Слово (невидимо), което се материализираше и приемаше форма (видимо).

Така, според Библията, е създадена цялата видима Вселена. До днес науката не може да опровергае нито да докаже това. Ако стесним наблюденията си в нашия живот, то непременно всеки от нас е забелязал, че успехите започват с необяснимата увереност в начинание или кауза, която вече е оформена в съзнанието и материализирането ѝ е логичен завършек на нещо, в което човек е повярвал. Зад всеки провал или победа във видимото стои провал и победа в невидимото. С други думи: духовният свят влияе на нашия видим свят. Исус, обаче, дава една нова привилегия на Петър, и на всеки човек, повярвал в Господа: Ще ти дам ключовете на небесното царство; и каквото вържеш на земята, ще бъде вързано на небесата, а каквото развържеш на земята, ще бъде развързано на небесата.

С това обещание Исус прави възможно човек да създава и влияе на духовните процеси и от там на развитието им и трансформирането им в материални. Това да дава едно ново разбиране за властта на вярващите. Преди да се оплакваме от съдбата си и да обвиняваме правителството, здравната система или шефа си за всичките несгоди, с които се сблъскваме в живота, нека да си спомним какво ни е предадено от Исус. Ние можем да развържем нещата, които са били вързани за нас и да вържем обстоятелствата, които са ни смуцавали.

Обещанието преминава от отделната личност в Христовата цър-

П-р Владимир и Борислава Владимирови

ква. Исус каза: „... на тая канара ще съградя Моята църква; и портите на ада няма да ѝ надделеят.“ Не на мощите на Петър, а на откровението за Христос, Син на живия Бог църквата се съгражда вече 2000 години!

Точно в това се състои второто подобно обещание за властта на вярващите.

Силата в единството

„Истина ви казвам: Каквото вържете на земята, ще бъде вързано на небесата; и каквото развържете на земята, ще бъде развързано на небесата. Пак ви казвам, че ако двама от вас се съгласят на земята за каквото и да било нещо, което да поискат, ще им бъде дадено от Отца Ми, Който е на небесата. Защото, гдето двама или трима са събрани в Мое име, там съм и аз посред тях.“

(Мат. 18:18-20)

Животът на всеки човек, до-

ри на апостолите по времето на Исус, минава през възходи и падения. Понякога противникът успява да заблуди и най-ревностните християни за тяхната незначителност и неспособност да се справят дори с най-обикновените ситуации в живота. Точно заради това, Господ даде още един път уверение, че имаме привилегията да влияем в духовния свят с нашите молитви. Този път не само като отделни личности, но и като събрание от вярващи. Този път връзването и развързването е в силата на единството и съгласието. Когато имаш по-сериозен проблем или по-упорита атака от противника, тогава не се колебай да пристъпиш към молитва на съгласие с някой, който знае властта и авторитета си в Исуса. Най-хубавото е, че при двама събрани, неизменно се появява трета личност – сам Господ.

В тази молитва на единство съществуват две прости условия, за да получим каквото и да било нещо от Небето.

Първото условие е двамата души да са съгласни, а не разногласни. Съгласието изглежда най-лесното за постигане условие, но е най-рядко срещаното явление в семействата, в организациите и дори между църквите. За да се постигне съгласие, дори между двама души трябва и двамата да превъзмогнат егото и да поставят съгласието над собственото мнение.

Второто условие е да поискат. Не ли странно, че когато двама вярващи се съберат, те повече се оплакват или обсъждат някого друг, а не искат от Отец, това за което копнеят. Искането е в основата на получаването.

Ключовете на небесното царство са обещани на всеки един от

нас – хората които приемат Исус такъв, какъвто е – Син на живия Бог. Това откровение ни дава увереност за създаване на нова духовна реалност в живота ни на основание на Божиите обещания. Тази реалност

са обещани.

се произвежда в духовния свят, но последиците ѝ са в материалния. Дори когато сме отпаднали духом имаме възможността да съединим вярата и молитвата си с някой брат или сестра. В това се състои благословението на единството.

П-р Владимир Владимиров

ВАШИТЕ СВИДЕТЕЛСТВА ВАШИТЕ СВИДЕТЕЛСТВА ВАШИТЕ СВИДЕТЕЛСТВА

Живеем в квартал Люлин, който е известен с многото кражби, престъпност. Аз съм майка на три деца. След приключване на целия ден късно вечерта паркирам колата си пред блока ни. Всички бързо искаме да се приберем, изморени от дългия ден. Прибираме се и на другата сутрин виждам, че хора продават неща на другата страна на улицата, решавам да видя какво продават. Когато вървя, изведнъж виждам отворена вратата на колата ни. Отивам да проверя дали съпругът ми не е оставил, за да вземе нещо от колата. По-късно разбрахме, че предишната вечер децата са бързали и не са затворили вратата на колата. Цяла нощ колата е била с отворена врата.

та. Нищо не липсваше от автомобила ни. Вътре има скъпо детско столче. Всичко беше запазено. Пред нас има много таксите и движение на хора. Благодарим на Бог за чудото на запазване!

Доли Златанова

* * *

По време на ваканцията през м. декември планувахме семейна почивка. Всички много обичаме да караме ски. Тръгнахме с много багаж и оборудване на така чаканата ваканция. Пътувахме от София до Пампорово. Пристигнахме добре, настанихме се в хотела и започна почивката. Молихме се за сняг. И заваля сняг. Така карахме по хубави писти. Всичко бе чудесно. Когато тръгнахме от дома ни, оставихме домашни любимци куче и котка да се грижи за тях наша приятелка комшийка. Къщата ни бе напълно празна. С вяра тръгнахме и се молихме Бог да опази дома ни от крадци и бедствия.

Нашата така желана и кратка почивка свърши. Потеглихме към къщи. Когато спряхме колата, за-

почнахме да търсим връзката с много ключове от дома ни, офис и други важни места. Остановихме, че ги няма. Оказа се, че при тръгването ни цялата връзка е останала закачена на гаража ни, който е на метър от портата до улицата. Ключовете се виждат от хората минавачи. С други думи, когато сме били далеч, всички ключове са били достъпни за минавачите около дома ни.

Намерихме ключовете непокътнати. Дома ни запазен! Другото чудо е, че открихме тяхната липса когато си дойдохме. Иначе нямаше да имаме почивка!

“Той няма да остави да се поклати ногата ти; Оня, който те пази, няма да задреме. Ето, няма да задреме нито ще заспи Оня, Който пази Израиля. Господ ти е пазач; Господ е твой покров от дясно ти. Слънцето няма да те повреди денем, Нито луната нощем. Господ ще те пази от всяко зло; Ще пази душата ти. Господ ще пази излизането ти и влизането ти От сега и до века.”

(Псалом 121:3-8)

Б. Владимирова

ПОЗИЦИЯТА НИ КАТО ХРИСТИЯНИ В ОБЩЕСТВОТО

Представете си как на едно интервю за работа се явяват две млади жени. И двете са завършили наскоро. Първата има CV автобиография-мечта - само отлични оценки и в училище, и в университет, учила на най-добрите места в света и т.н. Втората има добро CV, но не колкото на първата кандидатка. Но по време на интервюто първата дама се проявява като безхарактерна и срамежлива, а втората точно обратното - самоуверена, ненахална, но сигурна в думите си...

Ако вие бяхте на мястото на работодателя, кого бихте избрали за позицията?

Всъщност ние какви сме като християни? Безхарактерни, следващи потока или уверени?

От самото начало и до днес има йерархия. Има хора, които водят, и други, които следват. Ако ние като църква, не заемем позицията на лидери в обществото ни, друг ще я заеме... Можеш да си казваш "Оо, не, това не е за мен. Аз не съм шеф, пастор или хвалител, даже още нямам служение. Как мога да бъда водач?", Да, това е точно към теб! Ти можеш да бъдеш пример, на когото хората да подражават, можеш да бъдеш човек, чиято дума се чува и уважава! Дори и да си срамежлив и свит и хората да не се интересуват особено от твоето мнение, това може да се промени!

"А Моисей рече Господу: Моля ти се, Господи, аз не съм красноречив, нито до сега, нито откак си почнал да говориш на слугата си, а мъчно говоря и съм тежкоезичен. Но Господ му рече: Кой е направил човешките уста? или кой прави човек да е нем или глух, да има зрение или да е спял? не Аз ли Господ? Иди про-

чее; и Аз ще бъда с устата ти, и ще те науча какво да говориш. Тогава каза Моисей: Моля ти се, Господи, прати чрез онзи, чрез когото искаш да пратиш. И гневът Господен пламна против Моисея, и рече: Няма ли брат левиецът Аарон? Зная, че той може да говори добре. А и, ето, той излиза да те посрещне и, когато те види ще се зарадва сърдечно. Ти говори нему и тури думите в ус-

тата му; и Аз ще бъда с твоите уста и с неговите уста, и ще ви науча що трябва да правите. Вместо тебе нека говори той на люде; той ще бъде на тебе вместо уста, а ти ще бъдеш на него вместо Бога. И вземи в ръката си тоя жезъл, с който ще вършиш знаменията."

(Изход 4:10-17)

Моисей е един велик пример за водач. Аз винаги съм се възхищавала на това как води цял народ. Това са хиляди хора със робско мислене, които не само трябваше да бъдат изведени от Египет, но и цялото им съзнание да бъде променено. Те, техните предци и деца, всички

от векове бяха свикнали на камшиците на египтяните, а сега те бяха свободни. И през тази промяна Бог избра да ги преведе чрез овчар, който пелтечи. Защо? Той го избра, за да може да изяви славата Си. Така че ако не се чувстваш уверен, срам те е от някой твой недостатък, знай, че ти си глината, а Той - грънчарят. Ако Го оставиш, може да те направи съд за почтена употреба.

Живей със съзнанието, че ти си Божието огледалото, когато хората те погледнат, да видят Него. Какво значи това? Означава да подражаваш на Исус. Да бъдем по-практични! Как във всекидневието си можем да приличаме на Исус? С поведението си. Когато те подтикнат да излъжеш госпожата, шефа или някой приятел, ти не само да не го направиш, но да убедиш и другите да не го правят, а да кажат истината.

Когато следваме указанията на Библията, другите ще видят разликата. Навън в света те не могат да намерят нищо ново, само разочарования, празнота, незадоволеност, и те търсят, търсят различното.

Защо това е толкова важно? Ние сме познали Господа, дал ни е честта да имаме лично общение с него, преди хората са нямали тази възможност. В Библията пише "Ако правиш добро, не ще ли бъде прието? Но ако не правиш добро, грехът лежи на вратата и към тебе се стреми; но ти трябва да го владееш."

(Битие 4:7)

А какво по-голямо добро можеш да направиш на някого, от това да му покажеш Бог?

Мишел Владимирова

РАДОСТ, ПРИЯТЕЛСТВО, СЕМЕЙСТВО
 ПОКОЛЕНИЕ НА СЪЖИВЛЕНИЕ
 ЗАПОВЯДАЙТЕ ПЕТЪК ОТ 18:30 часа

Радост в небесата

Високият фарисей беше един от уважаваните религиозни водачи в града. Но сега този влиятелен човек беше застанал сред тълпата минавачи и слушаше Исус. "Какъв позор! Някои от тези нямат добро поведение - мислеше си той. Възмущавах го именно тези минавачи. - Не мога да разбера какво заставя тези хора да слушат Исус. Сигурен съм, че половината от тях не са добри. Онези тримата там са бирници и никак не харесвам вида на който и да е от техните приятели. Този човек Исус ще злепостави нашата религия сред уважаваните хора, ако не внимаваме."

Фарисеят пристъпваше от крак на крак - беше уморително да стоиш и слушаш на уличните ъгли. В този момент мъжът до него - един друг религиозен водач - се наведе и прошепна нещо в ухото му с тих и поверителен глас.

- Този човек - и той кимна с главата си към Исус, - този човек приема грешниците и дори се храни заедно с тях.

Мисълта да седнат да се хранят с някой по-малко уважаван от самите тях изпълваше фарисеите с ужас. Вече беше добре известно, че Исус често се храни като гост на съвсем непознати хора, които даже не бяха идвали в храма. Хора, които не уважаваха фарисеите и имаха лоша слава пред властите.

Фарисеите постоянно мърмореха срещу Исус. Той се осмеляваше да твърди, че е религиозен учител, а не подбираше Своето обкръжение. Ходеше и беше добре приет в домове, където те не биха и помислили да стъпят. Назоваваше хора с лошо име Свои приятели.

Но Исус знаеше какво говорят за Него фарисеите. И вместо да протестира или спори, Той им разказа тази история:

- Кой от вас, имайки сто овци, като загуби една от тях, не оставя деветдесет и деветте сами в пустинята и не тръгва подир загубената, докато я намери? А като я намери, вдига я радостен на раменете си. И като се прибере у дома, свиква приятели и съседи и им казва: порадвайте се с мене, защото си намерих загубената овца.

- Казвам ви - продължи Исус, - че тъй и на небесата повече радост ще има за един каещ се, отколкото за деветдесет и девет праведници, които нямат нужда от покаяние.

ПЪТУВАНЕ ДО ВЪРШЕЦ ВРЕМЕ ЗА ПОЧИВКА, ПРИЯТЕЛСТВА, ОБЩЕНИЕ, МНОГО РАДОСТ

В края на месец януари семейства и младежи от църква “Дом на радост” пътувахме за гр. Вършец.

Отседнахме в хотел Sunny Garden Spa Hotel, собственост на наши добри приятели Вътко и Мария Маринови. Хора, които Бог използва в този град. Пример за работодатели и хора, които правят бизнес по принципите на Библията. Имаше време за запознанство, общуване, молитва, песни, много радост.

Когато пристигнахме и се настанихме дойде време за вечеря. Всички се хванахме за ръце в ресторанта и имаше молитва. Малко по-късно собственикът на хотела ни помоли да изместим колите ни защото навън има много силен вятър. Следващите часове този вятър достигна до 150 км в час. Мястото където бяха колите ни се изпълни с паднали дървета. Целият парк на град Вършец беше преобразен. Голяма част от 100 годишни борове вече ги нямаше, заведение разделено на две,

покриви на къщи отнесени, целия район бе без ток. По време на бурята ние бяхме скрити като в Ноевия ковчег. В хотела преди да отидем бяха купили агрегат за собствен ток. Така той бе единственото място с ток.

След вечеря се събрахме във Виенската сладкарница и там имаше време за хваление и молитви. Пастор Владо ни прочете

как Исус каза на бурята да утихне. Така с вяра прекарахме нощта. На другия ден разбрахме, че всичките ни коли бяха запазени. Мястото, на което в началото бяхме паркирали, сега имаше паднали дървета, които щяха да унищожат колите ни. Но нямаше и драскотина по тях. Благодарим на Бога.

Излязохме да се разходим да видим след бурята ураган града.

Заедно с Българска Евангелска Църква гр. Вършец с пастори Марин и Диди имахме общо младежко събота вечер, където младежите се запознаха, играха, и беше много весело...

В неделя отново бяхме гости на службата в църквата. Пастор Владо бе поканен да говори Божието Слово.

Благодарим на всички приятели от Вършец за гостоприемството и грижите за нас. Бог да ви благослови!

Соб. инф.

Обещания за добри неща

“Блажен оня човек, който се бои от Господа, който много се възхищава от заповедите Му. Потомството му ще бъде силно на земята; родът на праведните ще се благослови. Изобилие и богатство ще има в дома му.

Разпръсна, даде на сиромасите; и правдата му ще трае до века. Рогът му ще се издигне на почит. Утвърдено е сърцето му; той не ще се бои.

Блазе на човека, който показва милост и дава назаем. Правдата му трае до века.”

(Псалом 112)

Празнуването на Рождество Христово помага за достигане на хора, които за първи път влизат в евангелска църква и са част от специален за деца Рождествен празник.

Рождествен Празник За Деца

Като резултат няколко деца като Оги и Ники (12 годишни), които растат по улиците на големия град са вече част от нашето Неделно училище. Тази година Оги участва в сценката приготвена от децата на цървата. Сам идваше на всички репетиции.

Имаме цяло семейство, майка и деца, които са също част от църквата.

Тази година направихме специален Рождествен празник за деца. Всички хора от църквата поканиха свои познати, приятели с деца. Поканихме съседи, които живеят в близост до църковната сграда. На поканата се отзоваха много хора.

Като обратна връзка от присъствали получихме, че за първи път участват в такъв празник. Много им е харесало. Имаме очакване през тази година да продължим да ги каним и вярваме, че ще

дойдат нови деца и родители, които ще приемат Господ.

Имахме възможност и отворена врата да увеличим социалната дейност и разпространение на евангелието на места, които са били недостъпни за нас. Също така и много бедни деца получиха радостта от рождествен подарък.

Получихме молба и изпратихме и подаръци в гр. Видин в католическа църква. Техният свещеник

присъства на нашия детски рождествен празник и беше силно впечатлен.

Изработени от църквата подаръци

Служение "Добрия Самарянин" в цървата - тази година хората дариха 1250 лева, чрез които закупихме и направихме 100 подаръка и бяха покрити транспортни и всички други разходи за достигането на подаръците по различни места. Също така чрез организация "Рождествено дете" имаме възможността да дарим още 200 подаръка.

БЛАГОТВОРИТЕЛНОСТ И РАБОТА С ДЕЦА ПО РОЖДЕСТВО ХРИСТОВО

Подаръци за Пакистан

Изпратихме подаръци на 25 деца от католическа църква в Пакистан. Те ги получиха и ни изпратиха снимки и благодарности.

Подаръци за детски дом

Също така продължаваме да работим с различни домове – 40 подаръка занесохме в град Роман, където църквата целогодишно се грижи за този детски дом. Над 20 човека от църквата пътуваха за град Роман. Първо имаше празник с музика и игри, след което програма от групата ни. Време за общение с децата и учителите. Раздаване на подаръци, направени и закупени с толкова много любов!

Група от църквата с коли заминахме за гр. Гоце Делчев, където посетихме "Дом за деца лишени от родителска грижа "Иван Кюлев". Имахме възможността да пеем рождествени песни, младежите изиграха сценка за децата, която разказа Рождествената история. С въпроси бяха включени и децата от Дома. От тяхна страна те ни поздравиха със стихотворения. Накрая раздадохме подаръци.

За събирането на необходимите средства младежите от църквата организираха Базар и изработиха ръчно артикули и лакомства. Също така децата от Неделното училище изработиха картички с лично послание за изоставените деца. Тези картички бяха занесени заедно с подаръците.

Така имаме радостта да бъдат достигнати 300 деца. Също така това учи децата от църквата без срам да споделят за своята вяра пред съученици, приятели. И резултатът беше, че техните съученици и приятели се отзоваха на поканата. Рождество Христово носи радост, надежда, любов за всички нас. Нека да правим добри дела и носим светлина на много хора.

Молба за благослов

*Ваня Николова
с. Ореховица, Плевенско*

*Славим, Боже, Твойто име
и с любов благодарим,
че ни пазиш лете, зиме
и ни учиш да търпим!*

*Да прощаваме на всички,
да не връщаме със зло.
Хляб да подадем с ръчички –
бих нарекъл го добро!*

*Нека да не правим ежби,
да живееме добре!
Нека нашите надежди
да се съберат по две!*

Не позволявай на посредствеността да унищожи съвършенството

“Всеки, който знае кое е добро, а не го прави, извършва грях.”
(Яков 4:17)

Стремежът на човек към Бог е стремеж към красота, чистота, доброта, хармония и съвършенство във всичко. Не случайно ни прави впечатление, че държави, които са поставили в основата на своето общество християнските принципи и ценности, са подредени, чисти с красиви сгради, добри и качествени продукти и по-добри взаимоотношения между хората. Посредствеността се проявява в базови неща като липса на лична хигиена, просташко говорене, липса на обноски.

Приемането на посредствеността води до притъпяване на сетивата и в крайна сметка до липса на критерии, където посредственото се приема за нормално. Неравните и мръстни улици, очуканите сгради, хората с мръсни коси, занемарени зъби и мръсни дрехи, разкривените улични стълбове, натрошените плочки по тротоарите се превръщат в ежедневие, с което сме свикнали и като че ли ни правят впечатление, само когато се върнем от по-подредена държава. Затова въпросът ми към всички днес е: “Приемаме ли посредствеността във собствения си живот, в духовен, физически и материален аспект?” Станали ли сме част от култура на “Какво ти пука”, на “Никой няма да забележи”, на “Щом не ме касае лично, не ме интересува”. Културата на посредствеността в обществото.

Всичко, което Бог е сътворил и прави е съвършено

“В начало Бог създаде небесата и земята. А земята беше пуста и неустроена и тъмнина беше върху бездната, и Дух Божи се носеше над водите. И Бог каза: Да бъде светлина! И стана светлина. И Бог видя, че светлината бе-

П-р Емануил и Силвана Тотев

ше добро.”

Бог като творец си представи какво желае да сътвори, реши, че ще го направи, направи го и когато то беше сътворено му се наслади, т.е. сетивата му потвърдиха, че това, което беше замислил като нещо съвършено, беше станало точно такава. Описанието на сътворението в 1-ва глава на Битие завършва с думите: *“И Бог видя всичко, което създаде. И ето, беше твърде добро.”*

Жертвата на Христос за нашите грехове е съвършена. Изцеренията, които Той вършеше, бяха съвършени. Духовният живот, който Той дава на всеки, който повярва в Него е съвършен. Жилищата, които Той приготвя за нас на небето, за да бъдем с Него завинаги също са съвършени. Затова в Библията добро е синоним на съвършено.

Посредствеността не е от Бог

Посредствеността води началото си от грехопадението на човека и започва с подлагането под съмнение на Божиите думи, изисквания и критерии. “Наистина ли каза Бог?” беше въпросът на Сатана, който разклати вярата и убежденията на Адам и Ева. Посредствеността в духовен аспект, всъщност е грях, защото е неподчинение на Бог и живот, който не следва принципите, които Той е постановил, за да има

хармония между Него и човек и човека и заобикалящия го свят.

Бог очаква от нас не посредственост, а стремеж към съвършенство

“Вие знаете, че от безсмисления начин на живот, който наследихте от предците си, ви избавиха не такива преходни неща като сребро или злато.” (I Петър 1:18)

Христос каза: “Бъдете съвършени, както е съвършен и вашият небесен Баща.” Стремежът към съвършенство е път на опознаване на Божиите критерии, решение на волята да живеем според тях и постоянство да използваме всяка възможност във всичко, дори в малките ежедневни неща. Как си подреждаме къщата, как се отнасяме с близките си, как вършим работата си и третираме колегите и подчинените си. Какво е поведението ни на улицата, в мола, в парка? Замърсяваме ли, разхвърляме ли, разваляме ли, чупим ли онова, което ни е поверено? А онова, което не е наше - служебни бюра, столове, компютри, автомобили? Обществени сгради?

Надмогването на посредствеността изисква промяна в начина на мислене. С осъзнаването на това, че Бог има по-високи критерии, с приемането на тези критерии, с желанието тези критерии да бъдат водещи в живота ни във всичко. *“Не бъдете повече ръководени от критериите на този свят, а се променяйте, като непрекъснато обновявате умовете си, за да сте способни да разпознавате какво желае Бог и какво е добро, угодно на Него и съвършено.”* (Яков 12:2)

Трябва да градим живота си върху основата Христос, т.е. Неговото учение и принципи. Стремежът към съвършенство преодолява посредствеността. Той предполага, човек да открие своите таланти и дарби, да ги използва и развива пълноценно.

но в живота си, да им се посвети.

“Ние получаваме различни дарби според благодатта, която Бог ни дава. Който има дарбата да пророкува, трябва да я използва според вярата си. Който има дарбата да служи, трябва да се посвети на това служение. Който има дарбата да поучава, трябва да се посвети на поучаването. Който има дарбата да насърчава, трябва да се посвети на това. Който има дарбата да споделя богатата си, нека го прави щедро. Който има дарбата да ръководи, нека го прави с усърдие. Който има дарбата да върши добрини, нека го прави с радост.” (Яков 12:6-8)

Можем ли да постигнем съвършенство на тази земя? Не, но това не е причина да не се стремим към него, защото само така можем да превъзмогваме посредствеността. Ако правим това, което Бог очаква от нас, Той ще прави останалото.

“Защото Бог е този, който ви вдъхва желание да правите това, което го радва, и ви дава сили да го осъществите.” (Филипяни 2:13)

Това започва със старанието в ежедневните неща да дадем най-доброто, на което сме способни като знаем, че това радва Бог. Когато вижда нашето желание и стремех за това, Той ще ни дава мъдрост и сили. Така животът ни ще бъде гравитен и ще се приближаваме повече към Божия дизайн за него.

Не мисля, че вече съм това, което Бог би искал да бъде, че съм станал съвършен, но продължавам да се стремя да спечеля наградата, заради която бях спечелен от Христос Исус.

В периода на завоюване на обетованата земя – Ханаан, Бог издига Исус Навиев, като приемник на Мойсей и водач на еврейския народ. В книгата Исус Навиев 1:2-4 е записано „... Слугата ми Моисей умря; сега, прочее, стани та мини през тоя Йордан, ти и всички тия люде, в земята, която Аз давам на тях, на израилтяните. Всяко място, на

което стъпи стъпалото на нозете ви, давам ви го, според както казах

Сем. на п-р Валентин и Доли Златанови с трите им деца - Ерия, Йони, Мати и приятелчето им Симеон (долу вляво)

си Бог насърчава послушанието, то е не само покорство пред Него,

Не бой се!

на Мойсея. Свещеното Писание на Стария Завет разказва, че Исус Навин е преминал с целия народ река Йордан като по сухо, защото реката “спря и стана като стена”. (Иzx. 14:27). Намеренията на Бога са винаги за добро. Ние очакваме нещата винаги да стават лесно и бързо, но Бог има план за нещата!

Защо Бог насърчава Исус Навиев да бъде смел? Да си смел и силен е много хубаво, това са много ценни качества особено за един мъж, но дали Бог има в предвид само тази сила, когато говори на Исус Навин? Многократно в словото

но и изобилен живот. „...Тая книга на закона да се не отдалечава от устата ти; но да размишляваш върху нея денем и нощем, за да постъпваш внимателно, според всичко каквото е написано в нея, защото тогава ще напредваш в пътя си, и тогава ще имаш добър успех. Ето, заповядвам ти: бъди силен и смел; да не се плашиш и да не се страхуваш; защото Господ твоят Бог е с тебе гдето и да идеш...”

(Ис. Навиев 1).

От тези думи струи мир, те успокояват и зареждат с вяра!

Исус Навин е познавал добре Бога, затова Го е почитал със сърцето си. Помнел е Неговите чудеса и е познавал силата Му.

Как хората могат да говорят с Господ днес? Имаме изпратен Дух Свети, който да ни ръководи. Днес имаме Божието слово написано, то ни помага да опознаваме Бог и да търсим много отговори на нашите въпроси.

Когато го четем ежедневно, ние не само се храним и растем, но и можем да взимаме правилни решения в нашето ежедневие.

П-р В. Златанов

Едно от вековните дървета, изтръгнато от вятъра по време на бурята т.г. в гр. Вършец!

ЗАПОВЯДАЙТЕ В ЦЪРКВА
 „ДОМ НА РАДОСТ“ БАНКЯ
 гр. Баня, ул. „Кирил и
 Методий“ 16
 НЕДЕЛЯ ОТ 9:30 часа
 ЧЕТВЪРТЪК ОТ 18:30 часа

АБОНИРАЙТЕ СЕ!

за 2015 година

**Божия църква
 „Дом на радост“**
 с п-р Вл. и Б. Владимирови
 Ви канят на Богослужения
 в кв. Люлин 8 (заг Била)
 Вторник и петък от 18:30 ч.,
 неделя от 11:00 ч.
 * * *
 в Баня,
 ул. „Св. Кирил и Методий“ 16
 четвъртък 18:30; неделя 9:30 ч.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:

1320 София Баня
 ул. „Кирил и Методий“ 16
 Тел.: (02) 9973307
 e-mail: milchot@yahoo.com
 Гл. редактор: Ани Тотева
 Вестникът се издържа от
 волни пожертвования.

Банкова сметка:
 Райфайзенбанк, гр. София
 ул. „Гогол“ 18-20
 IBAN: BG82RZBB9155
 1000675428
 Предпечатна подготовка
 ТЕМТО ЕООД, тел.: 02 8524924

Вестник **Божие Слово**
 във вашия дом!
КАТАЛОЖЕН НОМЕР 106
 Цена: 3,60 за една година

Зарадвай приятел и го абонирай!
ОЧАКВАЙТЕ през 2015 година:

- нова визия
- повече материали
- 12 страници
- 6 пъти в годината
- за големите християнски празници
 - допълнителни страници